

ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ОСВІТИ УКРАЇНИ

Згідно з Указом Президента України №136/2026 «Про відзначення державними нагородами України», ректору НУ «Запорізька політехніка» Вікторові Грештці було присвоєно звання «Заслужений працівник освіти України»!

Під керівництвом Віктора Леонідовича університет не лише зберіг свою потужну науково-освітню базу, а й став справжнім осередком інновацій, розвитку, стійкості та підтримки для студентів, викладачів і всієї громади.

Нехай професійний шлях і надалі буде сповнений нових досягнень!

Іміджцентр

МЕМОРАНДУМ ПРО СПІВПРАЦЮ МІЖ НУ «ЗАПОРІЗЬКА ПОЛІТЕХНІКА» З ЛАБОРАТОРІЄЮ ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА РЕКОНСТРУКЦІЇ

6 лютого ректор НУ «Запорізька політехніка» Віктор Грешта та голова ГО «Лабораторія військово-політичних досліджень та реконструкції» Владислав Мороз підписали меморандум про співпрацю.

У робочій зустрічі з боку Політехніки також взяли участь проректор Андрій Іванченко та начальниця відділу проектної діяльності НУ «Запорізька політехніка» Марія Павленко.

Основні напрями співпраці:

– підвищення обізнаності про всі послуги для ветеранів і ветеранок та їхніх сімей, про їхні пільги та

можливості, про можливість започаткування власної справи, а також здобуття освіти; – сприяння розширенню досвіду у сфері соціальної та правової захищеності ветеранів і ветеранок та їхніх сімей;

– захист конституційних прав, свобод та інтересів ветеранів і ветеранок і їхніх сімей, через забезпечення права на працю та сприяння працевлаштуванню;

– надання соціальної, психологічної та правової допомоги для ветеранів і ветеранок.

«У фонді працюють справжні професіонали своєї справи – психологи, реабілітологи, юристи, маємо точки дотику з діяльністю Запорізької політехніки у контексті можливостей для професійного розвитку захисників, і наш спільний пріоритет – всебічна підтримка ветеранів та ветеранок на шляху повернення до цивільного життя», – зазначив ректор Віктор Грешта.

Працюємо разом – розвиваємося разом!

*Андрій ІВАНЧЕНКО,
проректор НПП, СЕР та МП*

ВІТАЄМО МАГІСТРІВ

27 лютого відбулась урочиста церемонія вручення дипломів нашим магістрам, під час якої випускники отримали заслужені дипломи та зробили важливий крок, щоб втілити свої професійні мрії.

878 студентів НУ «Запорізька політехніка» отримали магістерський ступінь

за понад 100 освітніми програмами; 155 із них – отримали диплом з відзнакою.

Випускників-магістрів привітали ректор НУ «Запорізька політехніка» Віктор Грешта, керівники органів місцевого самоврядування, очільники промислових підприємств та установ Запоріжжя, представники бізнесу, члени наглядової ради Університету, а також декани факультетів. Вони відзначили високий рівень підготовки студентів славетної Політехніки та запросили будувати кар'єру разом.

Попри воєнну агресію РФ, жорсткі правила вступу та випускні екзамени, які часто складаються в непростих умовах, наші студенти отримали якісні знання та успішно завершили навчання.

Ми пишаємось розумною та цілеспрямованою молоддю, завжди раді бачити

наших випускників у стінах рідного університету, чекаємо подальшої співпраці та запрошуємо продовжувати свій науковий шлях у Запорізькій політехніці.

Щиро дякуємо Збройним силам України за мужність, самовідданість і щоденний захист, який дає нам можливість жити, працювати й продовжувати освітню діяльність.

Особлива вдячність – нашим студентам, які нині проходять службу в лавах війська. Попри складні обставини, ви знаходите в собі насагу залишатися частиною університетської спільноти й продовжувати навчання.

Дякуємо кожному й кожній за стійкість і віру. Разом наближаємо перемогу й будуюмо майбутнє України.

Іміджцентр

24 ЛЮТОГО. ЧОТИРИ РОКИ НЕЗЛАМНОСТІ

24 лютого 2022 року росія розпочала повномасштабне вторгнення в Україну. Чотири роки потому цей день для нас – не лише дата початку великої війни, а символ нашої незламності та єдності.

Ця війна торкнулася кожного. Не минула вона й колектив НУ «Запорізька політехніка». Викладачі, студенти, працівники – ми згуртувалися з перших днів. До лав захисників стали наші співробітники, студенти й випускники, які залишили аудиторії, роботу, домівки, щоб боронити Україну. Ми пишаємося їхньою мужністю.

Ті, хто залишилися в тилу, продовжують працювати задля спільної перемоги: ми зберігаємо й розвиваємо українську освіту, забезпечуємо її безперервність навіть у найскладніших умовах, допомагаємо переселенцям, волонтеримо, підтримуємо одне одного.

У період масштабної відбудови Україні будуть потрібні компетентні фахівці – професіонали, здатні відновлювати економіку та зміцнювати дер-

жавні інституції. Тому наше завдання – забезпечити якісну й безперервну освіту, підготувати покоління сильних, відповідальних і свідомих людей, які творитимуть майбутнє України.

Ми протистоїмо ворогу не лише на полі бою, а й у щоденній праці, у відповідальності, у збереженні української ідентичності. І сьогодні, через чотири роки, наша спільна мета залишається незмінною – Перемога, що принесе Україні мир, свободу й справедливість.

Пам'ятаймо тих, хто віддав життя за Україну. Підтримуймо тих, хто сьогодні на передовій.

Віriamo у Збройні сили України! Україна була, є і буде! Разом – до Перемоги!

Іміджцентр

МІЖНАРОДНИЙ ПРОЄКТ ERASMUS+ «CREATING CHAMPIONS FOR CHANGE (CC4C)»

2 лютого в Єревані відбулася стартова зустріч (Kick-off meeting) міжнародного проєкту «Creating Champions for Change (CC4C)», що фінансується ЄС у межах програми Erasmus+. Участь у заході взяли представники партнерських організацій із Сербії, Греції, Вірменії та України, зокрема делегація НУ «Запорізька політехніка».

Політехніку представляли завідувач кафедри управління фізичною культурою

та спортом Василь Мазін і доцент кафедри фізичної культури, олімпійських і неолімпійських видів спорту Борис Кокарев.

Проєкт CC4C належить до напрямку «Capacity Building in Sport» та спрямований на протидію гендерно зумовленому насильству у спорті, передусім у футболі, як у реальному середовищі, так і в онлайн-просторі. Його ключова мета – створення безпечного, інклюзивного та рівноправного спортивного середовища, підвищення обізнаності молоді, тренерів і спортивних організацій щодо проблематики насильства та формування культури поваги й рівності.

Під час стартової зустрічі партнери обговорили структуру та зміст майбутніх робіт, розподіл відповідальності між організаціями, питання управління проєктом, фінансові аспекти й план реалізації основних заходів. Значну увагу бу-

ло приділено координації дослідницької діяльності, розробленню навчальних матеріалів, організації тренінгів для тренерів і молодих спортсменів, а також проведенню інформаційних кампаній із протидії гендерному насильству у спорті.

Активність у межах проєкту сприятиме розвитку наукових досліджень у сфері спорту, розширенню міжнародної співпраці, впровадженню сучасних підходів до створення безпечного спортивного середовища та підвищенню соціальної відповідальності спортивної спільноти.

Результати проєкту CC4C, який реалізується протягом 2025–2027 років, спрямовані на довгострокові позитивні зміни у спортивному середовищі та суспільстві загалом.

Працюємо разом – розвиваємось разом!

Світлана КОКАРЕВА,
декан ФУФКС

ПАКУНКИ ТЕПЛА

21 лютого в гуртожитку №4 було організовано передавання «пакунків тепла» від Департаменту соціального захисту населення Запорізької обласної державної адміністрації.

Штатні працівники студентського містечка під керівництвом директора Вадима Дубини продовжують працю-

вати в посиленому режимі та допомагати постраждалим людям. У торбинках – речі, які необхідні під час холодів і вимикань світла: ковдри, термоси, ліхтарики та павербанки. Підготовка списків отримувачів, збір переселенців, організація розвантаження і самої видачі допомоги вдало виконано працівниками гуртожитку №4: завідувачем гуртожитку Валерієм Ігнашовим, його заступницею Світланою Вороніною та кастелянкою Людмилою Андрійченко.

Допомогу отримали близько 200 людей, які мешкають у місці тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб у гуртожитку №4 Запорізької

політехніки.

Як зазначив проректор Андрій Іванченко, який відвідав гуртожиток у день передавання допомоги, така підтримка є надзвичайно важливою в умовах воєнного стану та регулярних вимикань електроенергії. Університет і надалі сприятиме забезпеченню належних умов проживання внутрішньо переміщених осіб та взаємодіятиме з органами державної влади й соціальними партнерами задля надання всебічної допомоги тим, хто її потребує.

Запорізька політехніка ніколи не залишається осторонь!

Андрій ІВАНЧЕНКО,
проректор НПП, СЕР та МП

ВІТАЄМО БОГДАНОВУ ЛЮДМИЛУ ФЕДОРІВНУ З 85-РІЧЧЯМ!

Прийміть наші щирі вітання з днем

народження. Бажаємо вам здоров'я та енергії. Нехай кожен день буде осяяний високим злетом душі, а добре самопочуття і гарний настрій стануть запорукою вашого процвітання. Мир, злагоди, шани та достатку!

Людмила Федорівна з 1966 року працювала в університеті на різних посадах: старшим техніком, інженером, старшим інженером, провідним інженером, науковим працівником, начальником патентно-інформаційного відділу, старшим викладачем кафедри «Політологія та право» до 2011 ро-

ку. Виконувала громадські доручення: була деканом, викладачем (1971-1981рр., 1998-2000 рр.) факультету патентознавства громадського університету при ЗДТУ; членом комісії профкому ЗДТУ (дитячий сектор); генеральним директором Запорізького обласного фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їх сімей (2015р.). На сьогодні є членом Ради ветеранів Вознесенівського району.

*Ректорат, профкоми,
каф. МВіІ*

РОДИННА ДИНАСТІЯ

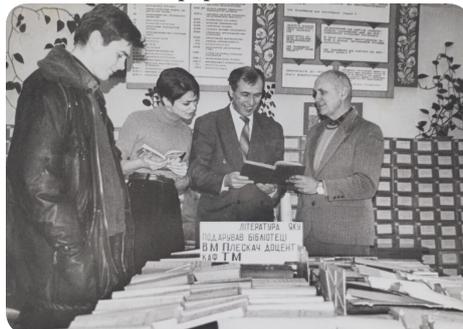
Багато що ми знаємо з історії нашого вишу, який пройшов шлях від Олександрівського механіко-технічного училища до НУ «Запорізька політехніка». У Музеї історії технічного прогресу університету є матеріали про його історію та випускників. Перегортаючи сторінки газети «Інженер-Машинобудівник», натрапили на цікаву інформацію: «До 50-річчя інституту» - «Зустрічає вуз ветеранів». Ветеран Михайло Володимирович Плескач – у нього диплом №1 нашого вузу». Цікава історія і, здається, знайоме прізвище - Плескач.

Сьогодні в університеті працює Володимир Михайлович Плескач на кафедрі композиційних матеріалів, хімії та технологій факультету «Будівництво, архітектура та дизайн».

Напевно, це сімейна традиція. Плескач Михайло Володимирович – батько нашого викладача з дуже цікавою історією життя. Михайло народився в сім'ї народних учителів Марії Михайлівни та Володимира Матвійовича Плескачів. Сім'я поїхала із Запоріжжя навчати дітей у село Жеребець (сьогодні Таврійське Орхівського району). Там і народився наш герой – Михайло Володимирович Плескач.

Після приходу денікінців батька відправили для перевірки в Ростов і там він зник. Мати з дитиною повернулася до Запоріжжя. Хлопчик навчався в школі №9 селища Південне. Згодом він вступив до Запорізького інституту сільськогосподарського машинобудування. Студенти опановували знання «бригадним методом». Михайло Плескач був бригадиром, тому саме він брав у руки підручник і читав уголос хлопцям. Потім

усі йшли складати екзамен: на запитання викладача відповідав бригадир. Якщо все було добре, усі члени бригади отримували «зараховано». Закінчивши інститут, Михайло Плескач був направлений працювати інженером на завод «Комунар» і одночасно (за сумісництвом) працював викладачем інституту, а через деякий час цілком пов'язав свою долю з навчанням і вихованням студентів. У роки війни Михайло Плескач працював на Челябінському тракторному заводі і паралельно - в інституті, маючи досвід викладацької роботи. Після війни сім'я повернулася до Запоріжжя, де Михайло Володимирович Плескач працював на різних посадах, зокрема головним механіком на заводі «Іскра». Він був висококваліфікованим спеціалістом з металорізального і ковальсько-штампувального обладнання. Його часто запрошували прочитати той чи інший курс у інституті. Студенти з глибокою повагою і вдячністю згадували Михайла Володимировича за те, що допомагав студентам вийти на шлях творчої праці, наукових знань. Він з радістю згадував, як навчав у Челябінському механіко-технічному інституті Веніаміна Семеновича Попова, який став ректором Запорізького машинобудівного інституту, та Сипка В.А – професора, проректора Інституту економіки та інформаційних технологій.

Працював у інституті довго і натхненно, поєднуючи з роботою на підприємствах Запоріжжя. Помер Михайло Володимирович улітку 1991 року.

У 1938 році в сім'ї Плескачів народився син Володимир, якого назвали на честь його діда-вчителя. І так продовжується головний напрямок – учительовання. Він, як і батько, працював і на заводі (інженер-конструктор КБ ЗМКБ «Прогрес»), і в інституті.

Володимир Михайлович Плескач з 1967 року працює в нашому ВНЗ. Зарахований на посаду старшого інженера НІСу кафедри «Технології металів». Захистив кандидатську дисертацію, доцент кафедри технології металів (1975). Веде науково-дослідницьку роботу. У нього 130 наукових праць. 22 роки працював на посаді вченого секретаря Вченої ради інституту. Стажувався на кафедрі «Технології авіаційних двигунів та машинобудування». Розробивспекти лекцій і методик проведення практичних занять з курсу «Техніка і технологія галузі «Сучасні основи виробництва для спеціалістів «Маркетинг» 2006-2009 р. Володимир Михайлович є співавтором 4 підручників та навчальних посібників. З 2017 року працює на кафедрі композиційних матеріалів, хімії та технологій факультету «Будівництво, архітектура та дизайн». Маючи великий досвід роботи, продовжує підвищувати кваліфікацію, останнім часом у Черкаському державному технологічному університеті.

У Володимира Михайловича дві дочки. Одна з них, Ольга Володимирівна, закінчила наш університет, працювала в ньому. Онучка Яна Зурицька навчалася на факультеті ФЕУ. У 2014 році захистила кандидатську дисертацію, працювала в університеті, на сьогодні перебуває за кордоном. Ще двоє онуків, Максим Зурицький та Андрій Ярковий, – випускники НУ «Запорізька політехніка».

Головний напрямок діяльності сімейної династії продовжується. Члени родини учительують, викладають, сіють «добре і вічне».

*Наталія ДЕРКАЧ,
директорка музею*

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЗАГИБЛОГО СТУДЕНТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ЗАПОРІЗЬКА ПОЛІТЕХНІКА» ЗІНУРА АМЕТКИ

Щорічно 26 лютого проходять заходи, які сприяють збереженню колективної пам'яті та формуванню солідарності з корінним народом Криму. У «Центрі єдності та ідентичності громадян Мелітопольщини» пройшов круглий стіл до Дня спротиву окупації Криму. Майже 50 учасників з України та Туреччини розповідали про те, як не дати стерти прав-

ду про злочин окупації, як підтримати кримськотатарську громаду.

У рамках цього заходу традиційно взяв участь НУ «Запорізька політехніка». Музей історії технічного прогресу університету проінформував учасників заходу про традицію вшанування пам'яті загиблих студентів НУ «Запорізька політехніка». Особливим моментом зустрічі стало вшанування пам'яті сина кримськотатарського народу Зінур Аметки – студента НУ «ЗП», факультету управління фізичною культурою і спортом. У 2023 році він добровільно мобілізувався до Сил оборони України, виявивши бажання служити у складі 12-ої Бригади спеціального призначення «Азов». 26 квітня 2025 року військовий Зінур Амет-

ка на позивний «Рей» загинув під час виконання бойового завдання. Герой нагороджений відзнакою Міністерства оборони України «Захиснику України», медаллю «Учасник бойових дій».

На сайті університету представлена «Книга пам'яті» про загиблих героїв: працівників, студентів та випускників університету. Серед них – Зінур Аметка.

У заході взяли участь директор музею Наталія Деркач, заступник декана факультету УФКС Оксана Порада, викладачі Економіко-правничого коледжу ЗНУ.

Завершився захід молитвою за загиблими.

Наталія ДЕРКАЧ,
директорка музею

УКРАЇНСЬКА МОВА – ЧИННИК НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Українська мова є невід'ємною частиною нашої історії та культури і гідно представляє весь український народ у світі. Її роль у згуртуванні нації важко переоцінити, адже вона є засобом національного єднання та самоідентифікації, тому її збереження та розвиток є одним із пріоритетних завдань українського суспільства. Мова не тільки найпотужніший засіб спілкування, знаряддя думки, а й дух народу, його історія, умова існування його самого. У мові зафіксовано історичний досвід, неповторний менталітет етносу, його духовні надбання.

Російсько-українська війна стимулювала українців до розуміння важливості державної мови. За даними соціологів, за останнє десятиліття спостерігається стій-

ка динаміка зростання кількості тих, хто вважає українську мову рідною: з 57 % у 2012 році до 76 % у 2022 році. Російська мова за 10 років втратила більше половини своїх прихильників, що живуть в Україні. На тлі війни абсолютна більшість (88 %) висловлюється за те, щоб українська була єдиною державною мовою в Україні. Війна також спонукала українців переосмислити свою ідентичність, цінності і ставлення до інших. Багато людей виявили небайдужість, громадянську активність і духовні прагнення. Вони не уявляють України без української мови, тому всіляко намагаються популяризувати її. Зокрема, мільйони українців, які вимушені були шукати захисту від звірств нападників у різних країнах світу,

усвідомили себе представниками великої нації і заговорили внятково українською мовою. Українська мова є визначною характеристикою українського народу, саме через неї відбувається передання національних традицій, цінностей та світогляду. На сьогодні українську мову вивчають у 107 країнах світу, зокрема в США, Великій Британії, Німеччині, Польщі, що пов'язано з бажанням багатьох українців – тимчасових переселенців повернутися в Україну, а також іноземців інтегруватися в українське суспільство для співпраці в багатьох галузях виробництва та сферах культурно-освітньої діяльності.

Катерина БОНДАРЧУК,
доц. каф. українознавства та ЗМП

ПАРТНЕРСТВО З БЛАГОДІЙНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ УКРАЇНИ ТА СВІТУ

Одним із наших надійних партнерів є французька неурядова організація Асоціація «Triangle Génération Humanitaire».

Метою співпраці є об'єднання зусиль задля підтримки мирного населення, яке постраждало внаслідок збройної агресії.

Після численних ворожих ударів поблизу гуртожитку №4 виникла нагальна потреба у відновленні пошкодженої інфраструктури. У межах реалізованого проекту було проведено комплекс демонтажних та монтажних робіт. Загальна вартість виконаних робіт склала понад 370 тисяч гри-

вень.

Щиро дякуємо нашим партнерам за підтримку та внесок у створення безпечних і комфортних умов проживання для мешканців!

Вадим ДУБИНА,
директор студмістечка

Редактор
Ганна
Мировська

Андрій ІВАНЧЕНКО - голова редакційної, проректор НІР, СЕР та МП. Члени редакційної колегії: декани Микола АНТОНОВ (ЕТФ), Ольга БАБЕНКО (ФБАД), Таїсія ГАЙВОРОНСЬКА (ФСН), Світлана КОКАРЕВА (ФУФКС), Олексій КУЗЬКІН (ТФ), Євген ПАРАХНЕВИЧ (ІФФ), Марія ТЯГУНОВА(ФКНТ), Наталія ФУРМАНОВА (ФІБЕК), Тетяна ХІТРОВА – (ГФ): заступники деканів - Ніна АНТОНЕНКО (МФ), Людмила ГІЛЬ (ФБТЕ), Олена НАДІЄНКО (ЮФ); Юрій ПЕТРУША – голова ППО співробітників, Світлана САДІКОВА - в. о. ППО студентів, аспірантів та докторантів, Сніжана ВИЧУЖАНІНА – керівник відділу наукової роботи студентів. Відповідальні за підготовку та технічного забезпечення випуску номерів газети «Інженер-машинобудівник»: Катерина БОНДАРЧУК – коректор, доцент кафедри українознавства та загальної мовної підготовки; Іван ІВАНИЦЬКИЙ – фотокор, секретар ІФФ; Єлізавета ЄРЕНБУРГ - технічний редактор.

« І Н Ж Е Н Е Р – М А Ш И Н О Б У Д І В Н И К »

газета Національного університету «Запорізька політехніка» видається з 1960 року.

Засновник і видавець – ректорат Національного університету «Запорізька політехніка».

Адреса редакції: 69011, Запоріжжя, вул. Університетська, 64. Телефони: 769-84-68, внутрішній: 4-68.

Свідоцтво про державну реєстрацію ДП №1329-604-ПР від 22.07.2020 р.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №6952 від 22.10.2019 р.

Тираж 55 прим. Електронна версія: <https://zp.edu.ua/projects/newspaper/index.html>